

бавы дрехи, и сѣкій день са веселалз свѣтло: шдалз и пїалз сз тим-
 паны (гадѣлки) свирны и веселбы, а дрѹги сиромаси комшии имало о-
 коло него, кѣито сѣдели, голи, боси, гладни, жедни и триперали отз
 стѹдз, както и този вѣдний лазарз, който лежалз предз вратыте мѹ
 голз, гладенз и гноенз, и желалалз да са нахране отз трохите на бога-
 тыа, но никой не мѹ давалз, нити го утѣшавалз само кѹчетата до-
 хождали и мѹ облизвали раныте. О чѣдна робота! кѹчетата были по
 милостиви отз богатыа: зашто не го ухапвали, но близали го сз л-
 зыка си и мѹ усладвали раныте. А богатыа толко е былз не мило-
 стивз, што не погледвалз на него сз тихо лице, нити мѹ продѹмвали
 сладкѹ хоратѹ да го утѣши, да мѹ даде едно комаче хлѣвз, или да
 мѹ фзрли нѣкол ветѹа дрехѹ: но сичкото фзрлѣлз вз своето гзрло, и
 гледалз само за себе си. А сиромаѹа лазарз както са толко мачаше,
 пакз не похѹли бога, не сж прогнѣви, нити укори богатаго, но тзрпѣ-
 ше сз благодаренїе: за тѹй като умрѹ сподобисѹ да мѹ земнати дѹ-
 шатѹ божїите ангели и го отзрватѹ отз тешките мѹжки, на сиромаш-
 шеството: зашто който са надѣва на бога, скоро отива отз вѣдѹ на
 родость, и прїемва отз бога, праведнатѹ си заплатѹ, който лазарз
 сѣдна вз авраамоватѹ пазва, заради своето тзрпѣнїе. И сега има
 таквизы сиромаси като лазара вѣдни но не сж тзрпѣлики като ла-
 зара, но сз гнѣвз хлѣтѹ, осѹждаватѹ и завиждатѹ на дрѹгите, за тѹй
 и не щѣтѹ да отидатѹ такива сиромаси при лазара, но при немилос-
 тивыа богатынз вз вѣчнѹ мѹжѹ. Слѹшатели сиромаси, който са
 мѹжчїте сзсз сиромашлака, не са гнѣвете и не хѹлете бога, но тзрпѣ-
 те сз благодаренїе: зашто сиромаѹз человекѹз не може да влѣзне вз
 царство небесное, доде не тзрпи скорвы и трѹдове, нити богаты, доде
 не раздаде отз своето богатство на сиромасы. За тѹй трѣвѹ да
 тзрпиме сичките вѣды, който са слѹчатѹ намз и да са надѣкаме на
 бога: зашто той колкото вѣды и пагѹбѹ (зарарз) даде намз, сичко-
 то е за нашѹ ползѹ: но който е слабз на умз и на вѣрѹ, той скор-
 би и хѹли бога, като мѹ са слѹчи нѣкое зло, а който има здравз умз
 и вѣрѹ, той тзрпи като Лазара, и нищо не може да го наскрви. Са-
 мо не милостивыа богатынз сѹ оскорбилз вѣчно: зашто, като умрѹ
 не го зеѹа ангели со слакѹ като Лазара, но както имаше на този
 свѣтѹ голѣмѹ слакѹ и много слѹги, най послѣ остана голз и самз, и
 подирѹ кратките (касите) си веселбы, отиди на вѣчно мѹченїе. На
 тѹквози мѹченїе отива сѣкій, който е немилостивз и гледа само за
 себе си. Горко на тѹквизи богаты, който за малки беселбы, вѣчно
 щѣ са мѹчатѹ, както рекалз христосз: като умрѹ богатыа погрѣвоѹа
 го, сирѣчь: затвориѹа го во вѣчнѹ мѹжѹ, но той и като е былз живз,
 дѹшата мѹ пакз е была погребена вз тѣлото като теменз гробз. За